

Gastcolumn Duinstichting Provinciale Statenverkiezingen 15 maart 2023

Gastcolumn februari Grethe van Geffen, lijsttrekker Namens Noord-Hollanders.

Over boskap. Samenwerking en transparantie

Grethe van Geffen, geboren in 1962 in Hedel. Opgeleid als lerares Frans. En woonachtig in Amsterdam. Jaren werkzaam als ondernemer, vertelt over haar betrokkenheid bij natuur: 'Het probleem van de boskap in de Schoorlse duinen staat wat Namens Noord-Hollanders. betreft niet op zichzelf. Los van het feit dat ook wij ons grote zorgen maken over deze ongewenste en schadelijke boskap, maken wij ons zorgen over de mate, waarin de provinciale politiek nog beïnvloed kan worden door bewoners en organisaties. Grethe werd in 2021 uit de VVD-fractie gezet omdat zij haar beklag had gedaan over interne intimidatie en heeft nu de aparte fractie Namens Noord-Hollanders.

Ten eerste zien we dat besluitvorming te ingewikkeld is geworden door samenwerkingsproblemen. Het zou eenvoudig moeten zijn: gaan we bomen kappen of niet. Vinden we dat nieuw stuifduin over een bestaand fietspad mag 'wandelen' of niet. Na een mail van de Fietsersbond februari 2021 dacht ik als Statenlid van de commissie Mobiliteit, ik ga gewoon eens [kijken bij dat fietspad](#) en daar vragen over stellen. Want ik denk simpel: er ligt daar een belangrijke fietsroute en die moet zandvrij blijven zodat het niet exclusief voor de sportiefste passanten gereserveerd is. Wie dankzij een elektrische fiets nog kan fietsen of met een wandelwagen langskomt, moet er ook door kunnen en dit als recreatie ervaren.

Fietspad

Tot zover de inhoud. Meteen was daar het eerste politieke verwijt: 'We gaan er niet over'. Precies dat stukje fietspad is namelijk van Staatsbosbeheer, naar Bergen toe is het van de provincie Noord-Holland, naar Schoorl toe van PWN. De druk om dit op procedurele gronden niet aan te kaarten was nogal groot tot mijn verbazing. Het bredere provinciale belang van dit internationaal bekende en geliefde fietspad sneeuwde bijna onder in hokjes-denken.

Daarna volgde het interne provinciale gevecht over de portefeuilles. Wiens probleem was dit eigenlijk, was het van Mobiliteit of van Natuur? Daarbij hoorden dus andere bestuurders en ambtenaren. Uiteindelijk kwam er dan toch een 'brede' ambtelijke werkgroep. Toen ten langen leste besloten werd het fietspad regelmatig te vegen, werd dit niet meer behandeld in de commissie

Mobiliteit maar in de commissie die over natuur gaat, zodat ik het bijna miste. Dit zette me aan het denken. Als je als Statenlid van de provincie Noord-Holland al zoveel moeite moet doen om iets te agenderen en te volgen en steeds niet proactief geïnformeerd wordt, hoe is dat dan als bewoner of stichting? Mijn bewondering voor mensen die desondanks proberen invloed uit te oefenen, is toegenomen.

Wel of geen bomenkap

Dit brengt mij bij het tweede aspect dat de kwestie van de bomenkap blootlegt: de ondoorzichtigheid van provinciale democratie in de praktijk.

Ik herinner me nog goed de onrust die eind 2019 ontstond toen de Stichting ter behoud van het Schoorlse- en Noord-Kennemerduingebied erin slaagde een burgerinitiatief op poten te zetten. Maar liefst 8570 handtekeningen (op een benodigd aantal van 5000 – waarvoor compliment) stonden onder dit burgerinitiatief met als doel 'Stop de boskap in de Schoorlse- en Noordkennemerduinen'. Dat liet niets aan duidelijkheid te wensen over.

Conform de regels kwam het op de Statenagenda op 3 februari 2020 en daarmee was het aan de Staten om erover te beslissen. Koortsachtig overleg achter de schermen in schorsingen tijdens de PS-bespreking leidden ertoe dat GS toch weer in overleg zou gaan met de initiatiefnemers hierover, hoewel dit overleg eerder tot weinig resultaat had geleid. En dat brengt ons rechtstreeks tot de huidige situatie van onduidelijkheid over of het breken van afspraken over de boskap door PWN die nu alsnog voor 13.000 bomen, die daar gezichtsbepalend staan, dreigt in Bergen aan Zee.

Deze schichtige omgang met agenderingsinitiatieven van bewoners en organisaties hebben we ook gezien in het blokkeren van het tot driemaal toe aangevraagde referendum over het afschaffen van de afstandsnorm voor windmolens. De instrumenten die er in theorie in onze provincie zijn, werken in de praktijk niet, in elk geval niet in de afgelopen bestuursperiode. Daarmee dragen ze eerder bij aan het vergroten van de kloof tussen burger en politiek dan aan het verkleinen ervan.

Samenwerking met burgers kan beter

Kortom, de dreigende boskap waar ook Namens Noord-Hollanders. tegen is, is een politiek-inhoudelijk probleem maar bestudering van de gang van zaken legt ook een andere grote uitdaging voor de komende bestuursperiode(n) bloot. Dat is de bereidheid en het vermogen tot samenwerking van de provincie Noord-Holland: samenwerking tussen bestuurders intern, samenwerking met andere overheden en bestuursorganen, samenwerking met burgers en organisaties, en last but not least, hier transparant in zijn. Genoeg te doen dus, voor onze bomen en onze democratie.' Lees meer over Namens Noord-Hollanders. op www.n-nh.nl, telefoon 06-28091386).